

Arrest

nr. 82 948 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 februari 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

“Gelei op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten T. M. (...)
geboren te (...), op (in) (...)*

en van nationaliteit te zijn ; Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 22.02.2012

Overwegende dat betrokkene op 29.10.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 23.08.2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een beslissing 'afstand van zijn asielaanvraag'; betrokkene op 24.03.2011 een tweede asielaanvraag indiende; door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) op 28.11.2011 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas; betrokkene tegen deze beslissing beroep aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW); de RW op 13.02.2012 een arrest velde waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd; betrokkene op 22.02.2012 een derde asielaanvraag indiende; betrokkene een brief van 'Independent Information Analysis Agency "Objective" en een krant, d.d. 26.09.2011, aanbrengt om zijn asielmotieven te staven; betrokkene zich nog steeds beroept op de asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielprocedure heeft aangehaald; deze asielmotieven door de Belgische asielinstanties als ongeloofwaardig werden beschouwd; Indien een eerdere asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden; documenten bovendien slechts bewijswaarde kunnen hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen „ dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980..

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. ”

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1998 en 15 september 2006;

Overwegende dat
de persoon die verklaart te lieten T. E. (...)
geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 22.02.2012

Overwegende dat betrokkene op 29.10.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 23.08.2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een beslissing 'afstand van zijn asielaanvraag'; betrokkene op 24.03.2011 een tweede asielaanvraag indiende; door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) op 28.11.2011 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan haar asielrelaas; betrokkene tegen deze beslissing beroep aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW); de RW op 13.02.2012 een arrest velde waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd; betrokkene op 22.02.2012 een derde asielaanvraag indiende; betrokkene zich beroept op de asielmotieven die door haar echtgenoot werden aangebracht; In hoofde van haar echtgenoot een beslissing 'weigering van in overwegingname van een asielaanvraag' werd genomen, dient voor betrokkene eenzelfde beslissing te worden genomen; betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. ”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel afgeleid uit de overtreding:

- *van het artikel 51/8, alinea 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang, het verblijf, de vestiging en tot de verwijdering van vreemdelingen,*
- *van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 relatief aan de formele motivering van administratieve akten, van het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen,*
- *van het proportionaliteitsprincipe,*
- *van de manifeste appreciatiefout,*
- *van het principe van een behoorlijke administratie,*
- *van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt;*

DOORDAT.

De bestreden akte steunt op de volgende beschouwingen :

“(…).”

TERWIJL.

1°) Schending van het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15 december 1980 — Schending van de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 — Manifeste appreciatiefout.

Het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 is als volgt opgesteld :

“(…).”

In huidig geval, beschouwt de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door zich te steunen op het voorgenoemd artikel 51/8, dat het document opgesteld door de organisatie "Independant Information Analysis Agency "Objective", document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag, geen « nieuw element » zou vormen in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1.

Om dit te doen, beweert de Dienst voor Vreemdelingenzaken dat :

“(…)indien een derde asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden; documenten bovendien slechts bewijswaarde kunnen hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.”».

Welnu, deze redenering is totaal onjuist.

Ter inleidende titel, dient er te worden onderstreept dat noch de authenticiteit noch de validiteit van het nieuw document, in origineel voorgelegd door de verzoekers, werden niet weerlegd door de Dienst voor Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing.

Tenslotte, dient er te worden beschouwt dat dit document wel degelijk authentiek en geldig is.

Dit document is opgesteld geweest door het organisme "Independant Information Analysis Agency "Objective" en verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, de zus van deze laatste eveneens problemen heeft ondervonden met de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten en dat deze problemen werden onderzocht door dit organisme, die er de bevestiging van heeft ontvangen vanwege de ouders van de verzoekster, burens van de zus van de verzoeker en allen wonende te Grozny.

Dit document legt eveneens de ondergane vervolgingen van de verzoeker uit voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, vervolgingen waarvan de verzoeker een perfect concordant vertoog van heeft gehouden voor de Belgische asielinstanties gedurende zijn 2de asielaanvraag.

Het is dus helemaal onjuist om te beschouwen, zoals de Dienst voor Vreemdelingenzaken het nochtans doet in de bestreden beslissing, dat « documenten bovendien slechts bewijswaarde kunnen hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is”.

Inderdaad, en in tegenstelling tot hetgeen de Dienst voor Vreemdelingenzaken beschouwd heeft in de bestreden beslissing, is dit document van aard om de credibiliteit van de verklaringen van de verzoeker afgelegd gedurende zijn 2de auditie voor de Belgische autoriteiten. te versterken.

Bovendien. behoudt dit document « nieuwe elementen » in de zin van het artikel 51.8 van de wet van 15 december 1980. doordat het verduidelijkt dat. naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland en naar Europa. zijn de zoekacties naar hem voortgezet, de Federaal Russische en of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelden niet om zich voor te stellen

op het domicilie van de ZUS van de verzoeker te Grozny. haar bedreigende dat er represailles zouden plaatsvinden. indien de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en Tsjetsjeense autoriteiten.

Er dient dus te worden beschouwd dat dit document, en de informatie erin behouden, wel degelijk een « nieuw element » vormt in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.

Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de verzoeker voor de asielinstanties, zowel Poolse als Belgische, is gevormd door zijn arbitraire aanhouding en detentie in de maand november van 2008, element dat aldus bevestigd wordt door de informatie-elementen behouden in het nieuw document, voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken niet over de macht beschikt om de informatie-elementen te onderzoeken, behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag, deze competentie zijnde toegewezen aan het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Welnu, het lijkt evident dat, in geval dat de 3de asielaanvraag van de verzoekers overgezonden werd naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, deze instantie, in dergelijk geval, de organisatie had kunnen ondervragen die dit document heeft opgesteld, teneinde om de credibiliteit van de informatie erin behouden na te gaan, informatie dat duidelijk het bestaan, in hoofde van de verzoekers, vaststelt van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element », in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet kon worden voorgelegd in een vroeger stadium van de procedure en dat het een document vormt dat in staat stelt om de credibiliteit te versterken van de verklaringen van de verzoekers, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland.

Door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 geschonden en heeft een manifeste appreciatiefout gemaakt.

Bovendien, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 geschonden, doordat ze niet op geldige wijze, in hoofde van de verzoekers, een gegronde vrees tot vervolging weerlegt, in de zin van het 1ste artikel van de Conventie van Genève en van het artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980, noch weerlegt ze op geldige wijze het bestaan, in hoofde van de verzoekers, van een werkelijk risico tot het ondergaan van zware aantastingen, zoals gedetineerd in het artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980.

Uit hetgeen vooral gaat vloeit voort dat de bestreden aktes en beslissingen dienen nietig verklaard te worden.

2. Schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 -Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes — Schending van het principe volgens dewelke de administratie alle elementen van de zaak in beschouwing dient te nemen, wanneer ze een beslissing neemt

Het document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag behoudt elementen die niet werden ingeroepen door de verzoekers in het kader van hun 2de asielaanvraag voor de Belgische autoriteiten, deze elementen zijnde ter kennis gebracht aan de verzoekers door de zus van de verzoekers, na het afsluiten van de 2de asielaanvraag van de verzoekers.

Deze elementen zijn, met name, het zich voorstellen van de autoriteiten op het domicilie van de zus van de verzoeker te Grozny alsook de bedreigingen tot represailles geformuleerd ten opzichte van haar in het geval dat de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element » in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet op een vroeger stadium van de procedure had kunnen voorgelegd worden en dat het een document vormt dat in staat stelt om de verklaringen van de verzoekers te versterken, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland.

Bovendien, door te beschouwen, zoals gedaan wordt in de bestreden aktes en beslissingen, dat « indien een derde asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden », de Dienst voor Vreemdelingenzaken de bevoegdheden te buiten gaat die haar zijn toegekend door het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980. Inderdaad, deze bepaling stelt de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel in staat van een nieuwe asielaanvraag niet in beschouwing te nemen, indien de asielaanvrager :

- reeds een zelfde asielaanvraag reeds heeft ingediend;

- en dat hij geen element verschaft, die wat hem betreft, serieuze indicaties inhoudt op het bestaan/ van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 of van serieuze indicaties op een werkelijk risico tot zware aantastingen, zoals gedefinieerd door het artikel 48/4.

Welnu, in huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat de motivering van de bestreden aktes en beslissingen niet overeenstemt met de twee criteria behouden in het voorgenomde artikel 51/8, doordat de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel beschouwt dat "(...)".

Bovendien door te beschouwen dat "(...)" houdt de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening met de informatie-elementen behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag. Inderdaad, dit document verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland naar Europa, werden de zoektochten naar hem voortgezet, de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelen niet om zich voor te stellen op het domicilie van de zus van de verzoeker te Grozny en haar te bedreigen met represailles, in het geval dat de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat door de bestreden aktes en beslissingen te motiveren zoals ze het heeft gedaan, dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes.

Door de bestreden beslissing te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken eveneens het principe geschonden, volgens dewelke de administratieve autoriteit, ertoe gehouden is alle pertinente elementen van de zaak in beschouwing te nemen, alvorens een beslissing te nemen.

Uit al hetgeen hier vooraf gaat, vloeit voort dat de beslissingen tot weigering van het in overweging nemen van de 3de asielaanvraag van de verzoekers (bijlagen 13quater), de wettelijke bepalingen en administratieve principes niet in acht nemen, die door huidig beroep worden bestreden."

2.2. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bestreden beslissingen besluiten dat geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht werden en dat er geen ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij beweren dat de door hen voorgelegde documenten wel nieuwe gegevens zouden betreffen, zonder daarbij evenwel in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissingen.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt dat er wordt ingegaan op alle stukken die verzoekers bij hun derde asielaanvraag aanbrachten (een brief van 'Independent Information Analysis Agency Objective' en een krant van 26 september 2011) en dat deze stukken afdoende worden toegelicht waarom ze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers herhalen enkel dat zij documenten zouden hebben voorgelegd met betrekking tot de vervolgingen die werden aangehaald tijdens hun vorige asielprocedure, maar gaan niet in op het feit dat deze documenten betrekking hebben op asielmotieven die tijdens de vorige asielprocedure zijn aangehaald. Verzoekers bevestigen het standpunt van de gemachtigde van de staatssecretaris zelfs letterlijk in hun verzoekschrift waar zij stellen: "Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de verzoeker voor de asielinstanties, zowel Poolse als Belgische, is gevormd door zijn arbitraire aanhouding en detentie in de maand november van 2008, element dat aldus bevestigd wordt door de

informatie-elementen behouden in het nieuw document, voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun derde asielaanvraag." Verzoekers bevestigen derhalve dat de voorgelegde stukken betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan voor de laatste fase in de procedure. Zij kunnen derhalve niet voorhouden dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich op onjuiste gegevens zou hebben gebaseerd, of dat hij op onredelijke wijze tot zijn beslissing zou zijn gekomen. Bovendien merkte de gemachtigde van de staatssecretaris op dat de feiten waarop verzoekers zich opnieuw beroepen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van een vorige asielprocedure, zodat documenten die op deze ongeloofwaardige feiten betrekking hebben, niet als ernstige aanwijzingen kunnen worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 51/8 van de vreemdelingenwet dienen verzoekers nieuwe gegevens aan te brengen dat er, wat hen betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Verzoekers betogen voorts dat de gemachtigde niet over "*de macht beschikt*" om de aangebrachte elementen te onderzoeken.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat de minister of diens gemachtigde toe een latere asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de aanvrager "*geen nieuwe gegevens aanbrengt*" die ernstige aanwijzingen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging. De minister, of *in casu* de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, kan daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook of die gegevens van aard kunnen zijn om een ernstige aanwijzing voor een gegronde vrees voor vervolging te vormen. Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. (RVS nr. 8200, 7 maart 2012).

De Raad merkt op dat uit het hoger geciteerde artikel 51/8 van de vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk de beoordeling mocht maken, zoals deze in de bestreden beslissing staat. Verzoekers hun betoog is niet dienstig, in zoverre zij beweren dat de waardering van de nieuwe stukken tot de exclusieve bevoegdheid van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen behoort.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek, een onderzoek ten gronde, te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420).

De gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde niet op kennelijk onredelijke wijze dat verzoekers bij hun huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengen met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure, waarin zij ze hadden kunnen aanbrengen. De gemachtigde van de staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC